

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΙΣ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΠΑΤΡΙΩΝ
ΔΟΥΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ 3 Α
ΤΗΛΕΦ. 582

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Εκδιδόμενον υπό Επιμελείας Επιτροπής, ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Μ. Παλαιοῦ, Κ. Γ. Ζαφειῦ καὶ Ι. Μ. Δαρδανίου διευθυνόντων.

ΜΟΝΟΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΓΑΛΛΙΑΣΕΙΣ

Κατὰ τοὺς μετριωτέρους ὑπολογισμούς οἱ ἐκδιωχθέντες ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀδελφοί, οἱ προσφυγόντες εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Βλῆαδος, ὑπερβαίνουσι τὰς διακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας. Οὐδέποτε τόσα πεινῶντα καὶ γυμνιζόμενα καὶ ἀσχετὰ τέκνα περιεκύκλωσαν τὴν πρωγὴν καὶ ἀναξιοπαθοῦσαν Μητέρα καὶ οὐδέποτε ἡ ἀνεπὶ τλήτος στοργὴ τῆς ὑπέστη τὴν δοκιμασίαν.

Ἀλλὰ καὶ οὐδέποτε οἱ στεναγμοὶ τοῦ πόρου τῆς συγκερατῆθῃσαν περισσότερον, οὐδέποτε με περισσότεραν οὐσίαν ἔστεινε τὴν χεῖρα, ὑπὲρ τῶν πασχόντων, ὅσον τώρα, ὅτε οἱ συγκλονισμοὶ δύο πολέμων δὲν τὴν ἀφίγγουν νὰ διακρίνῃ ποῖα τῶν τέκνων τῆς εὐρίσκονται εἰς θέσιν δεινότεραν ἀπὸ τὰ ἄλλα καὶ ὅτε αἱ προπαρασκευαὶ ἐνός τρίτου πολέμου τὴν καθιστῶσι μέχρι φιλαργυρίας οἰκονόμον καὶ προβλεπτικὴν, πάλιν χάριν τῶν τέκνων τῆς αὐτῶν.

Τὴν κρίσιν πῶν ἐσκηφασῶν ἀναγκῶν καὶ τοὺς τροποὺς τῆς θεραπείας αὐτῶν εἰς τὰ τέκνα τῆς ἡ Μητὸρ ἀφίκει νὰ διακρίνωσι καὶ ἐξεύρωσιν. Ἡ ἀφωνος λύπη τῆς ἀς ἐξεγείρῃ πλείοτερον ἀπὸ κάθε εὐγλωττον ἐκκλησίαν τὸ ἐν πολλαῖς καρδίαις ὑπώπτον μίκρον καὶ φιλαδέλφον αἰσθημα. Πάντες βεβαίως εἶναι πρόθυμοι εἰς ἐπικουρίαν δὲν ἔχουσιν ὁμῶς καὶ πάντες ἀνάλογον τὴν δύναμιν πρὸς τὴν προθυμίαν. Ἀλλ' ἂν εἰς διακοσίας καὶ πεντήκοντα χιλιάδας ἀνέρχονται οἱ πρόσφυγες ἀδελφοὶ δὲν εἶναι ἄρα γε ἱσάριθμοι οἱ ἔχοντες τὴν δύναμιν νὰ ἀναλάβωσι τὴν περιθαλψίν των διὰ τῆς μητρικῆς χειρὸς.

Γνωρίζομεν καὶ τὰ γνωρίζει ὅλος ὁ Ἑλληνικὸς κοσμος, ὅτι πλείοτεροι ἴσως ἀπὸ τοὺς πρόσφυγας εἶναι αἱ εἰς γενναίοφροσύνην καθυστέρουντες, καὶ ὅτι πολλὰ εἶναι τὰ βαλάντια, ἅτινα δὲν ἠνείχθησαν καθ' ὅλην τὴν πολυκύμαντον διετὴ περιπέτειαν τοῦ ἔθνους, τίς οἶδεν ἀναμένοντα ἴσως ὡς ἐπισημοφιλὰ τὸν κώδικα τῆς ὑπερτάτης ἀνάγκης.

Δὲν τὸν ἀπορροῦν τώρα αὐτὸν τὸν κώδικα ἀγροῦν ἀπαρκατικῶς ἐμολογῶν μὴτ' ἀνέχου στυγρὰ πτωχικὰ. Δὲν βλέπουσι αὐτῶν ἀδελφῶν τῶν τῆν ὀλιγοπράτην κατὰ τασιν καὶ δὲν αἰσθάνονται τὸ αἵματόν τῆν μητρικὴν καρδίαν ἄλλως. Μόνον τὰς ἔθνικας ἀγαλλιάσεις ἦσαν προθυμοὶ νὰ συμμερισταῖν διὰ τὰς δοκιμασίας εἶναι φτωχοί, ἀκαρδοί, ξένοι.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ ποσὴ
Δευ. 1-11
Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ, εἶδε δύο πλοία ἐστῆτα παρὰ τὴν λίμνην, οἳ δὲ ἀλλεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα. ἑκὼς δὲ εἰς ἐν τῶν πλοίων, ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, προῆλθεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν· αἰτῶν· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους. ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· ἐπαναγάγε εἰς τὸ βάθος· καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων εἶπεν αὐτῷ· ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιῶσάντες οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥημάτι σου· χαλάσω τὸ δίκτυον, καὶ τοῦτο ποιήσαντες συνέλκειον· πληθεὺς ἰχθύων πολὺ διεσπρήννυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν, καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ τοῦ ἐλθόντες συλλαβεσθαι αὐτοῖς καὶ ἦλθον καὶ ἐπάσαν ἀμφοτέρα τὰ πλοία, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτὰ. τῶν δὲ Σίμων Πέτρος προσέειπε τοῖς γόνασιν Ἰησοῦ λέγων· ἐξέλθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἄνοη ἀμαρτωλὸς εἰμι, Κύριε. ὁ θάμβος γὰρ περὶέσχεν αὐτὸν, καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἄγρα τῶν ἰχθύων. ἡ συνέλαβον ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεδεδαιού, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τοῦ Σίμωνι. καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς μὴ φοβοῦ. ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἐσθ' ἰσχυρῶν καὶ καταγαγόντες τὰ πλοία ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφήντες ἀπαντα ἠκολούθησιν αὐτῷ.

Σημειώσεις.

- 1) Λίμνη Γεννησαρέτ, ἡ καὶ θάλασσα Τιβεριάδος καλουμένη, καὶ ὅσα αὐτὴ εἶναι γλῶσσιστα καὶ ὀνόματα καὶ εἶναι λίαν ἰσχυρότατα.
- 2) Προῆλθεν εἰς τὴν ὕψιστον θεωρουμένην θαλάσσαν ν' ἀναβῇ εἰς τὴν ὕψιστον.
- 3) Ἐπαναγάγειν ἀπὸ τῆς ἕρας εἰς τὴν ὕψιστον θεωρουμένην θαλάσσαν ν' ἀναβῇ εἰς τὴν ὕψιστον.
- 4) Ἐπαναγάγειν ἀπὸ τῆς ἕρας εἰς τὴν ὕψιστον θεωρουμένην θαλάσσαν ν' ἀναβῇ εἰς τὴν ὕψιστον.
- 5) Χαλάσω τὰ δίκτυα εἰς τὴν θαλάσσαν.
- 6) Ἐπὶ τῷ βάθει τῆς θαλάσσης.
- 7) Ἐπὶ τῷ βάθει τῆς θαλάσσης.
- 8) Σὺν ὅλοις τοῖς ἐκείνῳ ἐπὶ τῷ δίκτυῳ κλήροις ἰχθύσι.
- 9) Συλλαβεσθαι, νὰ συλληφῶσιν αὐτοῖς.
- 10) Ζεδεδαιού, ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ

Η ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗ

Ἐκ τῆς πρὸς Κορίνθους Β' ἐπιστολῆς κεφ. Ο', 6-12.

Μετὰ τὸν πλείοναν ἀρετῶν, ὃς ἐν ἐκκλησίᾳ ἔφερον ἡ γενὰ θρησκείας ὁ Χριστιανισμὸς, εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἡτο ἡ ἐξ ἀγάπης πρὸς ἄλληλα τῶν ἀδελφῶν ἡ μελὴν αὐτῆς, εὐφρα ελεημοσυῶν πρὸς περιθάλψιν τῶν ἀπαισίων δυστυχῶν. Ἡ ἐλεημοσύνη, ἡτις πρὸς τῆς ἐμφανισαί, τοῦ χριστιανισμοῦ ἔφερε τὸν χαρακτῆρα μὴν τῆς ἐπιδοτικῆς, γενναίας.

δωρίδας, ἥδη ἔλαβε τὸν πρέποντα αὐτῇ χαρακτήρα. «Σοὺ δὲ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην, μὴ γνῶτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου, ὅπως ἡ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ». Εἶπεν ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ οἱ πρῶτοι χριστιανοὶ ἐποίουν τὴν ἐλεημοσύνην ἐμμέσως διὰ τῶν ἀποστόλων καταβάλλοντες ἕκαστος ὅ,τι προηρείτο χωρὶς οἱ λαμβάνοντες ἐλεημοσύνην νὰ λαμβάνωσιν αὐτὴν ἀπ' εὐθείας παρ' αὐτῶν τῶν ἐλεοῦντων. Ἐγίνοντο μὲν καὶ πρὸ τῆς ἐλευσεως τοῦ Χριστοῦ ἐλεημοσύνην ἀλλ' ὡς ἀνωτέρω εἵπομεν ἐγένοντο μετ' ἐπιδείξεως εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν πόλεων ὅποτε οἱ ἐλεοῦντες παρκαλοῦντο ὑπὸ ὑπηρετοῦ ἐδίδον χρήματα καὶ ἐνδύματα εἰς τοὺς πτωχοὺς εἴτε χάριν πολιτικῶν σκοπῶν εἴτε ἄλλως χάριν ἐπιδείξεως. Τὸ εὐγενέστατον αἰθνηκὰ εἰς ἀγάπης πρὸς τοὺς πάσχοντες, ὅπερ μόνον ἔπρεπε νὰ προκαλῇ τὴν ἐλεημοσύνην ἦτο σχεδὸν ἄγνωστον καὶ συνεπῶς ἡ ἐλεημοσύνη ἦτο ἀναξία ἀξιολογίας. Οἱ πρῶτοι χριστιανοὶ τὴν ἐξάσκησιν τῆς ἀρετῆς ταύτης ἐυστημα-τοποίησαν καὶ οὕτω πᾶσαι αἱ χριστιανικαὶ πόλεις συνεισέφερον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀμιλλώμεναι πρὸς ἀλλήλας. Ἐνίοτε ὅμως εὐρίσκοντο τινες μεταξὺ τῶν χριστιανῶν οἵτινες ἐκ φιλαργυρίας προσεπάθον νὰ ἀποφύγωσιν τὴν χριστιανικὴν ὑποχρέωσιν καὶ ἐστελλον τὰς εισφορὰς αὐτῶν μετὰ μεγάλης φειδωλίας. Τὸ ἐλάττωμα τῶν τοῦτο δὲν ἦτο τόσον σημαντικὸν διὰ τοὺς ἐλεοῦμένους ὅσον δι' αὐτοὺς τοῦτους τοὺς φιλαργύρους καὶ ὅσον οὕτω ἀπεδείκνυν ὅτι δὲν ἐπρίζωσεν ὁ χριστιανισμὸς εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν διότι δὲν εὗρεν ἀγαθὴν γῆν καὶ δὲν ἀνέπλασεν αὐτοὺς. Θέλων δὲ ὁ Ἀπόστολος νὰ διορθώσῃ τοὺς τοιοῦτους γράφει περὶ τῆς ἀξιολογίας τῆς ἐλεημοσύνης ἐν τῇ αἰρίον ἀναγινωσκομένη περιποτῇ τῇ πρὸς Κορινθίους Β'. ἐπιστολῇ αὐτοῦ.

α' Ὁ σπείρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει. Ὁ σπείρων τὸν σπόρον τῆς ἐλεημοσύνης μετὰ φειδωλίας ἐπίσης φειδωλὸν καὶ μικρὰν θὰ θερίσῃ, θὰ λάβῃ τὴν ἀξιολογίαν καὶ ὁ σπείρων ὁ δίδων πλουσιοπάρως ὡς εὐλογημένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πολλὴν καὶ πλουσιοπάρωον θὰ ἔχῃ τὴν ἀξιολογίαν. «Ἐκκαπὸς καθὼς προαίρειται τῇ καρδίᾳ· μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης ἵλαρὸν γὰρ δότῃν ἀγαπᾷ ὁ Θεός». Ἐκκαπὸς θὰ ἀνταμειφθῇ ἀναλόγως τῶν διαθέσεων τῆς καρδίας αὐτοῦ· μὴ μετὰ λύπης ἢ ἐξαναγκασμένος εἰς τοῦτο, διότι ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ τὴν ἐλεημοσύνην, ἥτις γίνεται μετ' εὐθυμίας καὶ ἀνοιχτῆς καρδίας· ἀδυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεύσαι εἰς ὑμᾶς ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐταρκείαν ἔχοντες, περισσεύετε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν διότι ὁ Θεὸς εἰναι ὁ πάροχος παντὸς ἀγαθοῦ· φέρει δὲ ὡς εὐχρηστῇ αὐτοὺς τὰς λαμπρὰς ῥήσεις τῶν ψαλμῶν καὶ τοῦ Ψαλμοῦ. α' Ἐσκόρπισεν ἔδωκε τοῖς πένθησιν ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρώτην χορηγῇ καὶ πληθύνει τὸν σπόρον ὑμῶν. α' Ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα, ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ. Εἴθε δὲ νὰ ἦσθε εἰς πᾶν πᾶν μακροχρόνιον πλούσιον ἀπὸ Θεοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν πάσης ἀγαθῆς πράξεως, ἥτις θὰ γίνῃται πρὸξενος εὐχαριστιῶν καὶ δοξολογιῶν τοῦ Θεοῦ.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Η ΞΕΝΙΤΕΙΑ

—Σ' ἀφίνω γειὰ μανούλα μου, σ' ἀφίνω γειὰ πατέρα,
Ἐγὼ γειὰ δαρφάκια μου καὶ σὲ γειὰ δαρφάκια σου.
Θὰ φύγω, θὰ ξενιτευθῶ, θὰ πάω μακριὰ σὰ ξένα.
Θὰ φύγω, μάννα, καὶ θαρῶ καὶ μὴν πολυλυπείσαι.
Ἀπὸ τὰ ξένα, ποῦ βρεθῶ, μηνύματα σοῦ στέλνω

Με τὴν δροσιὰ τῆς Ἀνοιξίς, τὴν πάχνην τοῦ χειμῶνα,
Καὶ μετ' ἀστέρια τοῦ οὐρανοῦ, τὰ ῥόδα τοῦ Μαΐου.
Θεὸς νὰ σοῦ στέλνω μάλαμα, θεὸς νὰ σοῦ στέλν' ἀσπῆμι,
Θεὸς νὰ σοῦ στέλνω πράγματα π' οὐδὲ τὰ συλλογίσαι.
—Παιδί μου πάινει σὸ καλὸ κι' ὅλ' οἱ ἄγιοι κοντὰ σου,
καὶ τῆς μανούλας σου ἡ εὐχὴ νάσαι γιὰ φυλαγτό σου,
Νὰ μὴ σὲ πιάσῃ βόσκαμα καὶ τὸ κακὸ τὸ μάτι
Θυμῆσου με παιδάκι μου κ' ἐμὲ καὶ τὰ παιδιὰ μου,
Μὴ σὲ πλανέσῃ ἡ ξενιτεία καὶ μᾶς ἀλησμόνησῃς.
—Κάλλιο μανούλα μου γλυκεῖα, κάλλιο νὰ σάσω πρῶτα,
Παρὰ νὰ μὴ σὰς θυμῶν σὰς ἔρημα τὰ ξένα.
Δώδεκα χρόν' ἀπέρασαν καὶ δεκαπέντε μῆνες,
Καράβια δὲν τὸν εἶδαν, ναυταὶ δὲν τὸν ξέρουν.
Πρῶτο φιλὶ ἀναστέναι, δεύτερο, τὸν πλαναίει,
Τρίτο φιλὶ φαρμακερὸ, τὴ μάν' ἀληθμονάει.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ

Β'.

Εἰς ὅσα περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ θεοῦ κηρύγματα ἐξέειπεν ὁ εὐπαίδευτος κληρικὸς ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῶν Πατρίων, εἶπα ὅτι ἐπιθυμῶ νὰ ἐπιφέρω βραχείας τινάς μειώσεις ἐπὶ τῷ σκοπῷ, ἵνα δειχθῇ ὅτι μᾶλλον ἢ ἄλλῃ τοῦ κηρύγματος αὕτη παρ' ἡμῖν.

Καθ' ὃ παρκατῆρξαι ὁ θεὸς Παῦλος, οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα σταύρωσιν, ἐξήτουν σημεῖον ἥτοι θαῦμα, οἱ δὲ Ἕλληνοὶ ἤτοι ἀναπτύξιν, ἀποδείξιν, διδασκαλίαν, ἀποχρηστὸν λόγον. Ἐν δὲ τις σήμερον ἀναλογισθῇ πρῶτον ὅτι τὸ ὄνομα Ἕλληνας τότε δὲν εἶχε πλέον ἐθνολογικὴν σημασίαν, δηλαδὴ δὲν ἐδήλου τότε μόνους τοὺς ἐκ καταγωγῆς Ἕλληνας, ἀλλὰ πάντας τοὺς μορφωμένους, τοὺς ἀνεπτυμένους ἀνθρώπους, καὶ δεύτερον ὅτι κατὰ τοὺς τελευταίους αἰῶνας διὰ τὴν παιδείαν ἐπανῆλθεν ὁ ἀρχαῖος Ἕλληνικὸς τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι, ὅτι ἄρα σήμερον, ἔπειτα πάλαι, πάντα τὰ ἔθνη ἐννοοῦν νὰ αὐτοδιοικῶνται, εἰς ὅπως κατὰ τὸν μέσον αἰῶνα νὰ βασιλεύωνται καὶ κυβερνῶνται ἀπολυταρχικῶς, ὅτι σήμερον τὰ σχολεῖα, αἱ τέχναι, ἐπιστήμαι, ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου καὶ τῆς σκέψεως τιμῶνται καὶ καλλιεργοῦνται ὡς τὸ πάλαι ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ὅταν τις ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀναλογισθῇ, τότε πείθει ὅτι παρῆλθε πλέον τώρα ὁ καιρὸς καὶ ὅν οἱ ἄνθρωποι μετέβαινον εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ ἵσταντο ἐκεῖ ἐπὶ ὧν ἀκούοντες ὑπομονητικῶς καὶ καρτερικῶς πάντοτε τὰ αὐτὰ. Σήμερον ὁ κόσμος δὲν νομίζει ἀρκετὸν νὰ μεταβῇ εἰς τὴν ναὸν καὶ νὰ ἀκούῃ μετὰ ὑπομονῆς καὶ ἀδρανεῖας τὴν μουσικὴν καὶ τὰς αὐτὰς συνήθεις ἀκολουθίας, ἀπαιτεῖ καὶ σοφίαν ἥτοι λόγον, ἀνάπτυξιν, ἐξήγησιν αὐτῶν, ἵνα οὕτω διδῇ καὶ ἐξέλθῃ καλῶτερος ἡθικώτερος καὶ οὕτω καθοδηγηθῇ ἐν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν θεῶν διδασμάτων ἐν τῷ βίῳ. Καὶ δὲν νομίζει ἀρκετὸν τὸ νὰ μεταβῇ καὶ ἀκούῃ τὰ ψαλμοὺς καὶ πάντοτε ἀπαράλλακτα ἐπαναλαμβάνόμενα, ἀπαιτεῖ τοῦτο ἀναμφισβήτητος εἶναι πρῶτον μὲν ὅτι δι' αὐτῶν πλέον εἰς τοὺς ναοὺς μετὰ τῆς αὐτῆς προθυμίας ὅπου πρῶτον, καὶ δεύτερον ὅτι ὅταν εἰσέλθῃ εἰς τὸν ναόν, δι' αὐτῶν προσέχει πάντοτε εἰς τὰ λεγόμενα καὶ ψαλλόμενα, ἀλλ' ὅταν συνομιλῇ ἢ τοῦλάχιστον ἀφαιρεῖται καὶ ἀφίνει τὸν νοῦν του νὰ πλανᾶται εἰς τὰς ὑποθέσεις του κλπ. Δὲν πρέπει δὲ ἐκπλήττῃ τοῦτο οὐδέν· διότι εἶναι ψυχολογικῶς, ἐπιστημονικῶς ἀποδεδειγμένον ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔμμελεται νὰ προσέχῃ ἀκριβῶς ἐπὶ πολὺν χρόνον, ὅταν ἀκούῃ πράγματα ἢ ὅλως ἄγνωστα ἢ ὅλως γνωστά. Ἀρχίστατε λ. χ. νὰ ἐμμελεῖτε πρὸς ἀνθρώπον τινα ἐπὶ πέντε μόνον λεπτὰ τῆς ὥρας γλῶσσαν ξένην καὶ ἄγνωστον εἰς αὐτὸν καὶ θὰ ἰδῇτε ὅτι τάχιστα παύει νὰ προσέχῃ εἰς τοὺς λόγους Σας· ἀλλὰ τὸ αὐτὸ θὰ παρκατῆρξῃ καὶ ἂν λέγετε πρὸς αὐτὸν ἐπὶ ὅ

λίγα λεπτὰ ἐπαγγειλημένως τὸ «Κύριε ἐλέησον» ἢ τὸ «Πάτερ ἡμῶν», πράγματα δηλαδὴ τὰ ὅποια εἶναι ἀκούσι μωρικίας καὶ τὰ ἡξεύρει. Διὰ τοῦτο πάντοτε λαμβάνεται φροντίς ὑπὸ τῶν ἀληθῶν διδασκάλων, ὥστε τὰ λεγόμενα ἕκαστοτε νὰ μὴ εἶναι μῆτε τελείως γνωστὰ μῆτε τελείως ἄγνωστα, ἀλλ' εἰς προηγουμένως γνωστὰ νὰ ἐπακολουθοῦν καὶ νὰ συνδέωνται πράγματα νέα καὶ ἄγνωστα. Ἀλλ' ἐπίσης εἶναι φιλοσοφικῶς ἀποδεδειγμένον ὅτι τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα δὲν ἔμμελεται νὰ προσέχῃ ἀδιαπτότως ἐπὶ πολλὰς κατὰ συνέχειαν ὥρας, ὅτι δὲ μετὰ προσοχὴν μιᾶς περιόδου ὥρας κουράζεται καὶ παύει νὰ εἶναι προσηλωμένον εἰς ὅτι ἀκούει. Λοιπὸν ἀπόλυτος ἀνάγκη εἶναι πρῶτον μὲν νὰ νοήσουν οἱ διευθύνοντες τὰ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας ὅτι ὁ Ἕλληνικὸς λαὸς ἀνεπτύχθη πάλιν καὶ ἀπαιτεῖ σοφίαν, ἀνάπτυξιν, ἐξήγησιν τοῦ θεοῦ λόγου, κήρυγμα· δεύτερον ὅτι τὰ αἰετὰ ἐπαναλαμβάνόμενα ἀπαράλλακτα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ κατὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν καὶ κατὰ τὰς ἄλλας ἱεροπραξίας κατήντησαν τύποι ἀειλοὶ καὶ δὲν ὠφελοῦν πλέον, δὲν ἀκούονται, ἡ δὲν δίδεται ἡ προσήκουσα προσοχὴ εἰς αὐτά· τρίτον ὅτι αἱ μακρὰ πολὺ ἄκουσθαι ἐν τῷ αἰῶνι τοῦτῳ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ, τοῦ ἄταξ καὶ τῶν αὐτοκινήτων εἶναι ἀνεκκοιμήσιμα, ἀναχρονισμός. Ἀνάγκη ἄρα αἱ ἀκολουθίαι μὲν νὰ ἐκφωνῶνται καὶ νὰ διεξάγονται συντομώτερον, ἡ ἀνάπτυξις δὲ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῶν ἄλλων ἱερῶν διδασμάτων νὰ καταστῇ στοιχεῖον ἀπαραίτητον ἐν πάσῃ θεῇ λειτουργίᾳ καθὼς καὶ ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἱεροπραξίᾳ, οἷον κηδεύσεις, γάμοι κλπ. Πρῶτον τι πρέπει νὰ εἶναι τὸ κήρυγμα ἐξετέθη σαφῶς καὶ σοφῶς ἐν οἷς εἶπεν ὁ λόγιος κληρικὸς ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῶν Πατρίων. Ἀνάγκη ἄρα ἀπαραίτητος ἵνα καὶ οἱ ἱερεῖς μορφωθῶσιν οὕτως ὥστε νὰ δύνανται κατὰ Κυριακὴν νὰ κηρύττωσι πάντοτε καὶ πνευματικῶς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αἱ κοινότητες πεισθῶσιν ὅτι ἡ μεγίστη καὶ ὠφελιμωτάτη δαπάνη, τὴν ὁποῖαν θὰ ἔχῃ ἕκαστη ἐκκλησία, πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐξέυρεσις καὶ συντήρησις ἱερῶν τὰ τε ἄλλα ἀρίστων καὶ ἀμικρὰν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ θεοῦ λόγου, ἵνα οὕτως ὑποστηρίξωσι καὶ παρηγορῶσι προσηκόντως τὸ χριστιανικὸν πλήρωμα. Ἀν μετὰ τῶν ἄλλων ὅσα ἡ ἐπιτροπία θέλει κρίνει ἀναγκαῖα, νομοθετηθῶσι καὶ τοιαῦτα τινὰ ὅποια τὰ ἀνωτέρω περὶ κηρύγματος, τότε ἐλπίς μεγάλη ὑπάρχει ὅτι καὶ ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν θέλει ἐπανίδει ἐνδοξοῦς ἡμέρας καὶ μετ' αὐτῆς ὁλόκληρον τὸ Ἕλληνικὸν ἔθνος θέλει νοήσῃ πράγματι τὴν θρησκείαν τοῦ γλυκεροῦ Ἰησοῦ καὶ θέλει εὐτυχῆσαι.

ΠΥΡΡΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ

III'

Μάχη ἐν Ἀδελφῷ, ἡμέρα πρώτη.

Τὸ δὲ στρατόπεδον οἱ Ῥωμαῖοι εἶχον ἐπὶ τῆς περὶ ὄχθης τοῦ ποταμοῦ.

Αὕτη ἡ παρατάξις τῶν ἀντιπάλων στρατῶν! Κατέβαιναν ἀπὸ τῆς μέχρι Ῥώμης στρατείας αὐτοὶ ὁ Πύρρος· ὅτε δὲ ἦλθεν ἀντιμέτωπος ἐν Καμπανίᾳ παρὰ τὴν Καπύνην πρὸς τοὺς δύο ὑπάτους, μόνον εἰς πολεμικὰς κινήσεις καὶ τὴν ἐκ τῆς κρούσεως τῶν δούρων ἐπὶ τῶν ἀσπίδων κλαγγὴν ἠρξέσθην, δὲν προῆλθεν δ' εἰς μάχην, εἰπὼν ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν θεῶν σημεῖα ἐν ταῖς θυσίαις δὲν ἦσαν αἰσιμα. Ἀλλ' ἤδη ἐκ τῶν θυσιῶν καὶ τῶν ἄλλων οἰωνῶν ἐμμελεῖτο τοὺς θεοὺς πρὸς αὐτὸν λέγουσιν οἱ μάντιες. Καὶ ὅμως τὴν αὐτὴν τῶν θεῶν ἐμμελείαν εἶπον καὶ διὰ τοὺς Ῥωμαί-

ους καὶ ἐκείνων οἱ οἰωνοσκοποὶ. Πόσον σοφῶς ἡ θεότης διὰ τούτων δηλοῖ ὅτι ἡ νίκη ἐκείνων εἶναι, οἵτινες ἀγνῶν τὴν πολεμικὴν ἀρετὴν καὶ θεοπροφητεύοντες τὴν στρατηγικὴν συνέσιν. Ἐλπίδων λοιπὸν ἀνάμεστοι ἀμφοτέρω καὶ πίστεως εἰς τὴν νίκην ἵστανται κατ' ἀλλήλων. Τὰ σημεῖα τῆς μάχης ἤρθησαν, ἐψάλαν οἱ μαχηταὶ τὸν πολεμικὸν παιᾶνα, μετ' ἀλαλητοῦ βροντῶδους ὡς ἐπὶ κλησὶν τοῦ θεοῦ τῶν πολεμῶν ἐχοίμηναν τοῦ θανάτου καταφρονήσαν μετὰ μαινομένης ὁρμῆς ἀλλ' οὐδαμῶς ταρασσόντες τὴν τάξιν, πάντες δὲ καὶ αἱ φάλαγγες καὶ οἱ λόγοι καὶ αἱ ἱλαὶ καὶ τῶν στρατιωτῶν ἕκαστος ἐναρμόνιον τηροῦντες τὴν πολεμικὴν αὐτοῦ ἐμπειρίαν.

Ἡ σύρραξις ἐγένετο κραταιὰ καθ' ἅπαν τὸ μέτωπον τῆς παρατάξεως καὶ τῶν πεζῶν καὶ τῶν ἵππεων, τοιοῦτον δὲ ἦτο τῶν μαχομένων τὸ φρόνημα πεζῶν ἐν ἀρχῇ, ὥστε καὶ ἂν ὑπὸ τῆς ὁρμῆς τῆς υπερκόμπος δυνάμεως τῶν ἐναντιῶν ὠθοῦντο τινές, δὲν ἔκλινον εἰς φυγὴν στρέφοντες τὰ νῶτα, ἀλλ' ἀδίσταστοι τὴν τάξιν τηροῦντες καὶ κατὰ μέτωπον μαχόμενοι ἐπὶ πᾶσι ὑπεχώρουν. Διεκρίνοντο δὲ οἱ κατὰ τὸ δεξιὸν κέρας ἑκατέρας τῶν παρατάξεων τεταγμένοι, ἐκ τῆς στρατιᾶς μὲν τοῦ Πύρρου ἡ τῶν Μακεδόνων φάλαγξ ἡ τεταγμένη κατὰ τοῦ πρώτου Ῥωμαϊκοῦ λεγεῶνος καὶ τῶν παρ' αὐτῷ μαχομένων Λατίνων, ἐκ τῶν ἀντιμαχομένων δὲ ὁ κατὰ τὸ δεξιὸν δεύτερος Ῥωμαϊκὸς λεγεὼν μετὰ τῶν συναγινωσκόμενων Μακρουγκίων καὶ Περίων καὶ Φρεντανῶν. κατὰ τῶν μισουμένων ἰσχυρῶς Σκυνιτῶν φερόμενος. Δεινὸς δὲ πάντων τῶν λεγεωναρίων ἀγὼν ἦτο πρὸς τοὺς Ἕλληνας φαλαγγίτας σπουδόντων, πρὶν ἐπιτεθῶσιν οἱ ἐλεφάντες, νὰ πρὸς τὸν πεζὸν τοῦ Πύρρου. Ἐκ τούτου δὲ μετὰ βίας ἀκαταπλήκτου ἐφέροντο πρὸς τὰς σαρίσσας ζητούντες νὰ διασπάσωσι τοὺς πυκνοὺς στίχους αὐτῶν διὰ τῶν ξιφῶν καὶ νὰ ἔλθωσιν εἰς μάχην ἀπὸ χειρὸς πρὸς τοὺς πολεμίους.

Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον τῆς κατὰ μέτωπον ἰσχυρᾶς ἐπιθέσεως ἤθελον καὶ οἱ ἵππεες τῶν Ῥωμαίων, οἵτινες εἰς γραμμὴν ἀσίστου παρατάξεως τοὺς ἵππους συνέχοντες διὰ τῶν χαλινῶν πολεμοῦντες ὡς ἐν πεζομαχίᾳ φόνον ἐφέρον εἰς τοὺς ἐναντίους πολὺν, μάλιστα οἱ τὰ ἵππικὰ δόρατα μετ' ἀμφοτέρω τῶν χειρῶν κρατῶντες κρατικῶς δὲ οὕτω πλήττοντες καὶ διαρρηγνύοντες καὶ τὰς ἀσπίδας καὶ τοὺς θώρακας τῶν ἀντιπάλων, οἱ διὰ τοῦτο καλούμενοι πρόμαχοι ἢ ἀριστοὶ (πρόμαχοι). Ἐπὶ αὐτῶν οὕτως ὁ τοιοῦτος τρόπος τοῦ μαχεσθαι πρὸς τὴν παρατάξιν τῶν Ἀθηναίων ἐν τῇ ναυμαχίᾳ τῶν Ἀργινοσσιῶν, ἀλλὰ τὸ Ἕλληνικὸν ἵππικόν ἔκαμε χρῆσιν τῶν πολεμικῶν ὁμοίων πρὸς τὰς μεταρρυθμίσεις τοῦ Ῥωμαίου, διὰ τοὺς ναυτικούς ἀγῶνας· διότι ὡς ἐκεῖνος ἀντὶ τοῦ παλαιότερου τρόπου ἐδίδχετο τοὺς περίπλους καὶ τοὺς διεκπλους, οὕτως οἱ τοῦ Πύρρου ἵππεες ἀντὶ νὰ προσβάλλωσι κατὰ μέτωπον τὸ σιδηρὸν τεῖχος τοῦ Ῥωμαίου ἵππικου εἶχον τὰς περιελάσεις καὶ τοὺς ἐλιγμούς, ὥστε κατὰ τῆς οὐκινήτου πυκνῆς τάξεως τῶν πολεμίων ἵππεων κλίνοντες ἐπ' ἀριστερά (παρ' ἀσπίδα) ἢ ἐπὶ δεξιὰ (ἐπὶ δόρυ) καὶ ἐξελθόντες περιστρέφον τοὺς ἵππους ἐπὶ τὰ πλάγια τῶν ἀντιπάλων καὶ μετὰ τὸ κεντρεῖν πλήττοντες ὁρμῶν βαρύνοντες κατὰ μέτωπον προσβάλλοντες ἐκείνους τεταραγμένους.

Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξύ οἱ Λευκανοὶ καὶ οἱ Βρεττίοι προσβαλλόμενοι κρατικῶς ὑπὸ τοῦ τεταρτοῦ τῶν Ῥωμαίων λεγεῶνος, μετὰ τακτικὴν πρῶτον υποχώρησιν ἐτραπήσαν διασπαθόντες εἰς φυγὴν παρασφραγίσαντες καὶ τοὺς παρ' αὐτῆς τεταγμένους Ταραντινοὺς. Τούτῳ ἰδὼν ὁ Πύρρος ὁ ἐξ ἀπόπτου διοικῶν τὴν μάχην, ἐπεμφεν ἱλᾶς τινὰς ἐκ τοῦ παρ' αὐτοῦ βασιλικῆς ἀγέλης τῶν ἵππεων καὶ ἄλλους, ὅσους ἐκρίνεν ἀρκετοὺς ἵππεες ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ κέρατος, εἰς

ἐπικουρίαν τῶν διωκομένων. Καὶ οἱ μὲν διώκοντες Ῥωμαῖοι ἀνεστάλησαν.

Ἐν τῇ ἀκμῇ δὲ ἤδη οὗτος τοῦ ἀγῶνος τὴν δόρυμν τῆς ἐπιθέσεως τῶν πολεμίων καθορῶν ὁ βασιλεὺς, ἐπέμψεν τοὺς ἐλεφαντας κατὰ τοῦ εἰς τὰ κέρατα τεταγμένου Ῥωμαϊκοῦ ἱππικοῦ. Ἀλλὰ τοῦτο, ἐγκαίρως, φαίνεται ὑποχωρήσαν ἀπεκάλυψε τὰς πολεμικὰς μηχανὰς, πρὸ τῶν θηρίων, ἅτινα, πληττόμενα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς καὶ τὰς προδοσικὰς πληττόμενα ὑπὸ μυριάδων βλημάτων καὶ ὑπὸ τῆς φλεγμονέως πίστεως τεταραχμένα ὠδηγήθησαν ἐξω τῆς μάχης.

Τότε πιθανῶς μετὰ τὴν ἀναστολὴν τοῦ τετάρτου λεγεῶνος, τὴν τροπὴν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ἱππικοῦ ὀπίσω τῶν ἀμαξῶν καὶ τὴν ὑποχώρησιν τῶν ἐλεφάντων, ἐπερχομένης ἴσως μετὰ πανήμεριον ἀγῶνα τῆς νυκτός, διακοφάντες τὴν μάχην ἀνεχώρησαν οἱ μὲν τοῦ Πύρρου εἰς τὸ ἐαυτῶν στρατόπεδον, οἱ δὲ Ῥωμαῖοι παρὰ τὸν ποταμὸν.

(ἀκολουθεῖ).

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ 1912-1913

Εἰδοποιήσις ἐνδιαφέρουσα τὰς Κυρίας

Ἡ παρακαταβίχη τῶν καλλιτεχνικῶν μεταλλίων τῶν ἐνδιαφερόντων τὰς ἀξιατίμους κυρίας, ὅσαι ἐπιμήθησαν διὰ μεταλλίων τῶν πολέμων, ὑπηρετοῦ ἐλαττωθεῖται. Λόγῳ δὲ τῆς καταστάσεως οὐδεμία ἐλπίς περὶ νέας προμηθείας ὑπάρχει. Συνεπὸς αἱ ἐνδιαφερόμεναι δεσπεύσονται νὰ ἐροδιασθῶσι διὰ τοιούτων πλὴν ἢ ἐξαντληθῶσι τελείως.

Γνωστοποιῶ ἐπίσης εἰς τοὺς ἐνδιαφερόμενους ὅτι πολλοὶνται παρ' ἐμοῦ καὶ σχετικὰ διασημάτων τε μεταλλίων καὶ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Τάγματος τοῦ Σαῦτῆρος, εἰς λίαν συγκαταβίχας τιμὰς.

Ξενοφῶν Ἀρβανιτίδης

Στοῦ Ἀραχλείου ἀρ. 1.

Ἐξεδοθήσαν

Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΟΥ

ΕΚΔΟΓΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Ἡ Κομφὲς τόμος ἐξ ὑπερτρακοσίων σελίδων. Περιέχει ὅλον τὸν πλοῦτον τῆς δημοτικῆς ποιήσεως, εἰς ἐκλεκτὰς καὶ ἀρίστες παραλλαγὰς τῶν ᾠδῶν, μὲ συντόμους ἐρμηνευτικὰς σημειώσεις. Τιμὴ αὐτοῦ ἀρ. 4. Εἰς πολυτέλῃ ἐκδοθὲν ἀρ. 6. Διὰ τὴν ταχυδρομικὴν ἀποστολὴν λ. 30. Εὐρίσκειται παρὰ τὸν ἐκδότην καὶ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις βιβλιοπώλαις.

ΕΝΟΙΚΙΑΣΙΣ

Τῶν Αὐτομειῶν τῆς Πειραιῆς
Χερσονήσου

Τὸ ὑποκαίον τῶν Οἰκονομικῶν ἐνέγκει τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, περὶ ἐνοικίσεως τῶν ἐν λόγῳ αὐτομειῶν ἀντὶ δαχμῶν 83,000 δρ. ἀπὸ τὴν δικαστικὴν. Τινοςται δεκταὶ νέαι προφοραὶ.

(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν).

ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Τί ἔγραψαν οἱ ξένοι.

Ἡ Ἑλλὰς θὰ ἴσται πάντοτε ἡ ἔστι ἡ θεομνημονοῦσα τοὺς ἐκλεκτούς.

Δουκίσσα δὲ Ροδὴν.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Χρ. Σ. Πάτρας. Ἐξ ἐκτελέσεως τῆς κατάστασης πράγματι θά μόνον εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν. — Μ. Τ. Κ. ἐκ Πάτρων. Ὑπάρχει ἐν πραγματοποιήσις φύλλων γνωστοποιήσις κανονικοῦ πωλῆσιν σειρῶν διόκληρων, τόμων καὶ φύλλων. — Κ. Π. Κ. Ἐγόμεν ἤδη ὑπερτιμήσιν χάρτου κατὰ 20 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν φ. κωτέρᾳ λοιπὸν θὰ ἴτο ἡ ἀνάλογος τῶν φύλλων ἐλάττωσις. — Κ. ἐκ Π. Μ. Ἡράκλειου. Β. Δ. Β. οὐκ ἔστιν ἔτι. — Μ. Κ. ἐκ Ὁ. Π. Α. Τεργεστῆ. Μ. Χ. Α. Ἀλγερ. Ζητηθέντα ἀπεστάλησαν.

ΥΠΕΡΟΧΛΗΝΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Ἡ μόνη κατ' εὐθείαν γραμμὴν

Ἐξ Ἀνατολῆς καὶ Ἑλλάδος

Δ' ἰσχυρὸς ἐμπορεύματα καὶ πᾶσαν πληροῦσαν ἀπευθυνθέν.

Ἐν Ἀθήναις, παρὰ τῇ κεντρικῇ Διευθύνσει.

Ἐν Πειραιῇ, παρὰ τῷ Παραρτήματι τῆς Διευθύνσεως. Δευτέρος Διέσεως ἀρ. 5.

Ἐν Κρήνῃ, Ὁμοσπονδία, Ἀλ. Λαυρεντῆ. Καλάριε, Πάτριε παρὰ τοῖς

ἐν τῇ Πρακτορείῳ καὶ εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἀντιπροσωπείας τῆς Ἑταιρείας.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ Μεσημβρίαν (κατ' εὐθείαν) δι'

Ἀλεξάνδρειαν.

ΔΕΥΤΕΡΑ 2 μ. μ. Διὰ Ρόδου (προαίρετικῶς), Βαλάρμ, Κατάκωλον (προαίρετικῶς), Πάτρας, Κέρκυρας καὶ Τεργεστῆς.

ΔΕΥΤΕΡΑ 6 μ. μ. Διὰ Ἐγρον, Χανιά, Ρέθυμον καὶ Ἡρακλείου.

ΠΕΜΠΤΗ 4 μ. μ. Διὰ Χίου, Μυτιλήνης, Κωνσταντινουπόλεως, Πύργου καὶ Βόρτου.

ΠΕΜΠΤΗ 7 μ. μ. Διὰ Σαλτικῆς, Αἰδίνης, καὶ Βόλου.

ΤΕΤΑΡΤΗ 8 μ. μ. (κατ' εὐθείαν). Διὰ Κέρκυρας καὶ Τεργεστῆς.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

Διευθυντὸς Πατρίων Ὁδῶν Νικηφόρου 3 Α. — Τηλεφ. 582.

Γ. Φ. Κομμετάτος ἰατρὸς ἀφθαλομολόγος ὁδὸς Θεμιστοκλέους.

Ἡδ. Αἰακίδου δὲ δικηγόρος, Γραφεῖα ὁδὸς Σμύρνης.

Μιχ. Παυλίδου δὲ δικηγόρος, Γραφεῖα ὁδὸς Θεμιστοκλέους 21.

Εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα Τῶν Βιβλιοπωλείων

ΑΝΔΡ. ΠΑΣΧΑ

Πλατεῖα Ἐθν. Τραπεζῆς Ἀθῆναι

Τελεῖα συλλογὴ εἰκαστικῶν καὶ δελταρίων.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΑΝΑΤΟΛΗ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Πλατεῖα Συντάγματος

Ἐξαστικὸν κεφάλαιον 2,000,000

Ἀσφάλεια 20,000,000

πραγματοποιεῖται

Πάντες οἱ συνδυασμοὶ ἀσφαλείων

ἀπὸ τῆς ἐπιχειρηματικῆς βελτίως

Ἑταιρίας.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Σχολαὶ ἀνωτέρων τεχνικῶν

σπουδῶν.

Βιομηχανικὴ, Ἐμπορικὴ, Γεωργικὴ

Μηχανουργικὴ, Ἀρχιτεκτονικὴ

Μεταλλουργικὴ.

Σημ. Τὰ διδάκτρα ἡλαιοῦθσαν ἡδὲ

1)3 πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πρακτικῶν

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ

ΤΟ ΔΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ

ΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

Κερδίζων ἀριθμοὶ 2,000.

Κέρδη κληρώσεως 200,000.

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΣ ΤΗΣ Β. ΑΥΛΗΣ

ΜΙΧ. Χ. ΑΡΝΙΩΤΗ

Κατάστημα Ὁδ. Προξενίων

Ἐργοστάσιον Ὁδ. Χ. Τριχοῦ